

**AVTALE OM STRATEGISK PARTNERSKAP
MELLOM
KONGERIKET NORGE
OG
DEN ISLAMSKKE REPUBLIKK AFGHANISTAN**

Kongeriket Norges regjering og Den islamske republikk Afghanistans regjering
(heretter kalt «partene»),

som tar utgangspunkt i prinsippene nedfelt i De forente nasjoners pakt,

som på nytt bekrefter sin oppslutning om fred og demokrati og sin uttalte vilje til å respektere menneskerettighetene og rettsstatens prinsipper,

som erkjenner at samarbeidet mellom Den islamske republikk Afghanistan og landets regionale og internasjonale samarbeidspartnere må videreføres for å nå målet om et stabilt og trygt Afghanistan i en stabil og trygg region,

som gjentar forpliktelsene om å sikre stabilitet og en bærekraftig utvikling i Afghanistan som partene gjensidig har inngått på en rekke internasjonale konferanser, herunder Bonn-konferansen i desember 2011, Chicago-toppmøtet i mai 2012 og Tokyo-konferansen i juli 2012,

som verdsetter det tradisjonelle vennskapet og samarbeidet mellom partene, og som understreker sin vilje til å utvikle et langsiktig partnerskap,

som på nytt bekrefter at de forplikter seg til å respektere folkerettens prinsipper, blant annet om nasjonal selvstendighet, suverenitet og territorial integritet, og

som erkjenner at varig stabilitet i Afghanistan avhenger av politisk, økonomisk og sosial utvikling, og at også regionalt samarbeid er avgjørende for å skape et klima som bidrar til stabilitet og økonomisk vekst i landet,

er, som et resultat av dette og på grunnlag av gjensidig respekt mellom de to suverene stater og deres felles interesser, blitt enige om å inngå et langsiktig strategisk partnerskap på følgende områder:

Artikkel 1

POLITISK OG SIKKERHETSPOLITISK SAMARBEID

1. Partene understreker behovet for å utveksle synspunkter og utforme en felles tilnærming til spørsmål av felles interesse, og er derfor blitt enige om å holde jevnlig konsultasjoner på både politisk nivå og ekspertnivå.
2. Norges regjering erkjenner at varig stabilitet i Afghanistan bare kan oppnås gjennom en helhetlig og inkluderende politisk prosess som omfatter alle afghanere, og vil derfor fortsatt støtte Afghanistans regjering i dens forsoningsarbeid. Norges regjering støtter også Det afghanske fredsrådets innsats i denne forbindelse. Partene er enige om at den politiske prosessen må bygge på prinsippene i Afghanistans forfatning, herunder menneskerettighetsnormene og de garantier som er nedfelt der, blant annet om kvinners rettigheter.
3. Partene stadfester sin oppslutning om folkeretten og om fredelig konfliktløsning mellom stater. De står samlet i sin beslutning om å unngå at Afghanistan igjen blir et fristed for terrorisme.
4. Partene erkjenner betydningen av internasjonal bistand for å bedre sikkerhetssituasjonen i Afghanistan. De er enige om at det er behov for fortsatt innsats for å bygge opp bærekraftige og profesjonelle afghanske sikkerhetsstyrker (ANSF) som handler i samsvar med Afghanistans forfatning og respekterer internasjonale menneskerettighetsstandarter. Norges regjering vil fortsatt støtte dette arbeidet gjennom de internasjonale strukturene som er utviklet for dette formål, blant annet strukturer opprettet av Organisasjonen for Den nordatlantiske forsvarspakt (NATO), eller på grunnlag av gjensidig avtale mellom partene. I tråd med tilsagn gitt på NATO/ISAF-toppmøtet i Chicago i mai 2012 vil Norges regjering bidra økonomisk til arbeidet med å videreutvikle de afghanske sikkerhetsstyrkene.

Artikkel 2

UTVIKLINGSSAMARBEID

1. Med utgangspunkt i de gjensidige forpliktelsene som ble inngått på konferansene i Kabul, Bonn og Tokyo, skal utviklingssamarbeidet mellom partene ha som mål å bygge demokrati i Afghanistan og yrkesfaglig kapasitet og kompetanse i befolkningen, skape økonomisk vekst og bygge et samfunn der alle afghanere kan være med og bygge et bedre, tryggere og mer fremgangsrikt land.
2. I samsvar med tilsagnene gitt i Tokyo forplikter Norges regjering seg til å gi Afghanistan betydelig bistand etter 2014 og inn i transformasjonstiåret. Godt styresett, herunder reform av forvaltningen, utdanning og landsbygdutvikling vil fortsatt være

viktige satsingsområder. Denne bistanden forutsetter en viss fremdrift i gjennomføringen av hele spekteret av forpliktelser Afghanistanets regjering har påtatt seg på konferansene i Kabul, Bonn og Tokyo, som angitt i «Mutual Accountability Framework» vedtatt i Tokyo.

3. I tråd med forpliktelsene inngått i Kabul om å støtte den afghanske regjeringens prioriterte utviklingstiltak skal minst 50 % av den norske bistanden gå til afghanske budsjetter, og Norge vil fortsatt kanalisere en stor andel av bistanden gjennom ulike flergiverfond. Videre vil 80 % av den norske bistanden innrettes etter den afghanske regjeringens planer, og hjelpen vil bli gitt på en måte som styrker effektiviteten av bistanden.

4. Norges regjering vil fortsatt kanalisere deler av støtten gjennom ikke-statlige organisasjoner og forplikter seg til å opprettholde et betydelig nivå på den humanitære bistanden også i fremtiden.

5. Andre former for utviklingssamarbeid kan fastsettes ved avtale mellom partene.

Artikkel 3

GODT STYRESETT OG RETTSSIKKERHET

1. Partene stadfester sin gjensidige oppslutning om målene og prinsippene nedfelt i Kabul-prosessen og Afghanistanets nasjonale utviklingsstrategi om godt styresett og kamp mot korrupsjon. Partene understreker nødvendigheten av å utvikle solide, åpne og ansvarlige institusjoner på så vel nasjonalt som regionalt og lokalt plan i Afghanistan.

2. Begge parter stadfester sin oppslutning om demokratiet og menneskerettighetene, herunder ytringsfriheten, og bekrefter at de forplikter seg til å fremme kvinners rettigheter for å sikre kvinner samme stilling og status i samfunnet som menn, blant annet rett til utdanning, rett til arbeid og rett til å delta i det sosiale, politiske og kulturelle liv. Partene slutter fortsatt opp om gjennomføringen av konvensjonen om å avskaffe alle former for diskriminering mot kvinner (CEDAW) og Sikkerhetsrådets resolusjoner om kvinner, fred og sikkerhet (1325, 1820, 1888, 1889, 1960).

3. Afghanistan stadfester sin sterke støtte til et inkluderende og pluralistisk demokratisk styresett, blant annet med frie, rettferdige og åpne valg. Som bekreftelse på de forpliktelser landet inngikk på konferansen i Bonn i 2011, skal Afghanistan styrke og forbedre landets valgprosess.

4. Norges regjering forplikter seg til å bidra til reformarbeid, institusjonsbygging og leveranse av grunnleggende tjenester i Afghanistan ved fortsatt å være en langsiktig, forutsigbar og pålitelig samarbeidspartner. Norge vil også støtte tiltak for å styrke

afghanske kvinners rolle i samfunnet, særlig deres deltakelse i politiske og økonomiske beslutningsprosesser.

5. Partene erkjenner at et stabilt og trygt Afghanistan grunnet på rettsstatens prinsipper forutsetter et effektivt og ansvarlig sivilt politi som kan ivareta det afghanske folkets grunnleggende sikkerhetsbehov. Afghanistans regjering forplikter seg til fortsatt innsats for å bygge opp en slik politistyrke. Norges regjering vil fortsatt støtte dette arbeidet ved å kanalisere en del av den sivile bistanden til Afghanistan gjennom flergiverfondet «Law and Order Trust Fund for Afghanistan» (LOTFA).

Artikkel 4

ØKONOMISK SAMARBEID

1. Begge parter erkjenner at økonomisk utvikling, nye arbeidsplasser og fattigdomsbekjempelse er en forutsetning for et stabilt og trygt Afghanistan. Partene vil derfor samarbeide om å bedre betingelsene for investeringer og økonomisk vekst i landet. Afghanistans regjering er oppmerksom på at dette forutsetter et klima som er gunstig for utenlandske investeringer, herunder hensiktsmessige og effektive rettslige rammeverk, økte skatteinntekter og en forsvarlig økonomistyring i tillegg til utbygging av infrastruktur og bedring av sikkerhetssituasjonen. Den forplikter seg til å treffe egnede tiltak for dette formål.

2. Norges regjering vil bidra til å fremme en bredt anlagt, bærekraftig utvikling, og vil søke å bidra til at Afghanistans regjering blir i stand til å utvikle landets naturressurser til beste for det afghanske folket. Norges regjering vil fortsatt arbeide for lik rett til skolegang for alle barn i Afghanistan, uansett kjønn. Dette innebærer å utdanne lærere, utforme hensiktsmessige læreplaner og styrke yrkesopplæringen.

3. Norges regjering vil stimulere til norsk næringslivssatsing i Afghanistan. Andre former for økonomisk samarbeid kan defineres og gjennomføres etter avtale mellom partene.

Artikkel 5

REGIONALT SAMARBEID

1. Partene erkjenner at målet om et stabilt og trygt Afghanistan forutsetter et regionalt rammeverk som fremmer dette målet. De er derfor enige om å samarbeide for å utvikle regionalt samarbeid og styrke Afghanistans rolle i de ulike regionale organisasjonene, prosessene og foraene.

2. Partene er begge av den oppfatning at Istanbul-prosessen er avgjørende for å skape tillit og fremme samarbeid mellom Afghanistan og landets nærmeste og nærliggende

nabostater. De ser i så måte positivt på utfallet av ministerkonferansen i «Heart of Asia»-samarbeidet, som fant sted i Kabul 14. juni 2012, og er enige om at Istanbul-prosessen må videreutvikles primært av landene som er direkte berørt. De oppfordrer derfor «Heart of Asia»-landene til å inngå i et omfattende regionalt samarbeid basert på prinsippene som ble vedtatt i Istanbul i november 2011. Norges regjering bekrefter at den fortsatt forplikter seg til å støtte arbeidet med å videreutvikle Istanbul-prosessen, blant annet ved å bidra til at Afghanistans regjering blir i stand til å sikre en effektiv gjennomføring av Istanbul-prosessen sine tillitsskapende tiltak.

Artikkel 6

MIGRASJON

Partene vil samarbeide for å bekjempe menneskehandel og menneskesmugling. De vil fortsatt arbeide tett sammen for å hindre ulovlig innvandring og ulovlig opphold av fysiske personer av afghansk og norsk nasjonalitet på den annen parts territorium, og vil legge forholdene til rette for at personer som oppholder seg ulovlig på deres territorium som nevnt, kan returneres til hjemlandet.

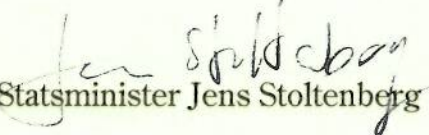
Artikkel 7

SLUTTBESTEMMELSER

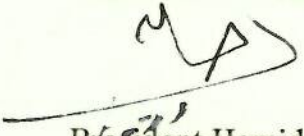
1. Denne avtalen om strategisk partnerskap gjelder til 31. desember 2017 eller til den sies opp av en av partene ved tre måneders skriftlig varsel eller avløses av en ny partnerskapsavtale. Begge parter forplikter seg til å møtes på overordnet nivå én gang i året for å undersøke hvordan denne avtale gjennomføres.
2. Størrelsen på og målene for Norges bilaterale bistand skal gjennomgås med jevne mellomrom. Gjennomgangen skal ta utgangspunkt i en vurdering av om partene har gjennomført de forpliktelser de har påtatt seg, blant annet den afghanske regjeringens forpliktelser om godt styresett, åpenhet, demokratisering og rettssikkerhet.
3. Denne avtale trer i kraft den dag underretning er mottatt om at Afghanistan har fullført sine ratifikasjonsprosedyrer.

Undertegnet i Oslo 5. februar 2013 i to eksemplarer på norsk, dari, pashto og engelsk, med samme gyldighet for alle fire tekster. Ved ulik fortolkning skal den engelske teksten gå foran.

For Kongeriket Norges regjering:

Statsminister Jens Stoltenberg

For Den islamske republikk
Afghanistans regjering:

President Hamid Karzai

موافقتنامه روی همکاری های استراتژیک میان

کشور شاهی ناروی
و
جمهوری اسلامی افغانستان

کشور شاهی ناروی و دولت های جمهوری اسلامی افغانستان (که منبهد طرفین نامیده میشوند)، بر مبنای اصول مندرج در منشور ملل متحد؛

تعهدخویشرا بر صلح، دموکراسی، احترام برای حقوق بشر و حاکمیت قانون مجدداً تصریح نموده؛

بادرک نیازمندی برای تداوم همکاری میان جمهوری اسلامی افغانستان و همکاران منطقوی و بین المللی جهت نیل به هدف رسیدن به یک افغانستان با ثبات و امن، در یک منطقه ئی با ثبات و امن؛

با تاکید مجدد بر تعهداتی که توسط طرفین در یک سلسله کنفرانس های بین المللی، بشمول کنفرانس بن در ماه دسمبر 2011، نشست شیکاگو در ماه می 2012، و کنفرانس توکیو در ماه جولای 2012؛

با قدر دانی از دوستی و همکاری های عنعنوی میان طرفین و تأکید بر اراده آنها برای انکشاف همکاری های درازمدت؛

با تصریح مجدد تعهد به احترام گذاشتن به اصول قوانین بین المللی، بشمول احترام برای استقلال ملی، حاکمیت و تمامیت ارضی؛ و

با درک اینکه ثبات پایدار در افغانستان وابسته به انکشاف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی است، و اینکه همکاری های منطقه ای در ایجاد فضای مساعد برای ثبات و رشد اقتصادی افغانستان با اهمیت است؛

ازینرو، بر مبنای احترام متقابل میان دو کشور مستقل و منافع مشترک آنها، توافق نمودند تا همکاری های درازمدت استراتژیکی را که در بر گیرنده موارد ذیل باشد ایجاد نمایند:

ماده اول همکاری های سیاسی و امنیتی

1. با تأکید بر نیاز برای تبادل نظر و انکشاف راهکار های همسو با موضوعات مورد نگرانی مشترک، طرفین موافق هستند تا مشورت های مرتب را به سطح سیاسی و تخصصی انجام دهند.

2. با درک اینکه ثبات پایدار در افغانستان تنها از طریق پروسه سیاسی فراگیر و جامع که شامل همه افغانها باشد به دست می آید، دولت ناروی به حمایت خود از تلاش های دولت افغانستان در جهت دستیابی به مصالحه ادامه خواهد داد. دولت ناروی همچنان از تلاش های شورای عالی صلح در این ارتباط حمایت میکند. طرفین موافق هستند که پروسه سیاسی باید مبتنی بر اصول قانون اساسی افغانستان، شامل نورم های حقوق بشر و تضمین های مرتبط با آن بشمول حقوق زنان، باشد.

3. طرفین تعهد خویشرا به قوانین بین المللی و حل و فصل صلح آمیز منازعات میان کشور ها تصریح نمودند. آنها در اراده خویش مبنی بر جلوگیری از مبدل شدن دو باره افغانستان به یک پناهگاه امن برای تروریستان متحد میباشند.

4. طرفین اهمیت مساعدت بین المللی را جهت بهبود امنیت در افغانستان درک میکنند. آنها در خصوص ضرورت برای تداوم تلاش ها جهت ایجاد نیرو های پایدار و مسلکی امنیتی ملی افغانستان که در مطابقت با قانون اساسی افغانستان عمل نمایند و به معیار های بین المللی حقوق بشر احترام بگذارند، با هم در تفاهم میباشند. دولت ناروی به حمایت از این پروسه، از طریق ساختار های بین المللی که بدین منظور ایجاد شده اند، بشمول

سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) ، یا بر مبنای تفاهم متقابل میان طرفین، ادامه خواهد داد. دولت ناروی، در مطابقت با تعهدات خویش از نشست ناتو-آیساف در شیکاگو در ماه ثور 1391 (ماه می 2012) مساعدت مالی را در قسمت انکشاف نیرو های امنیتی ملی افغانستان فراهم خواهد ساخت.

5.

ماده دوم همکاری های انکشافی

1. به تعقیب تعهدات مشترک صورت گرفته در کنفرانس های کابل، بن و توکیو، همکاری های انکشافی میان طرفین خواهان ایجاد دموکراسی برای افغانستان ، ارتقای ظرفیت های مسلکی و منابع بشری، رشد اقتصاد و ایجاد جامعه که در آن تمام افغانها بتوانند یک کشور بهتر، امن تر، و شگوفاتر را بسازند، میباشد.

2. دولت ناروی، در مطابقت با تعهدات خویش در کنفرانس توکیو، برای فراهم آوری کمک های انکشافی به سطح عالی برای افغانستان بعد از سال 2014 و در طی دهه تحول متعهد است. حکومتداری خوب، بشمول اصلاحات اداره عامه، معارف و انکشاف دهات، ساحات اولویتی خواهند بود. این تعهد مشروط به پیشرفت در تطبیق طیف کامل آن الزامی میباشد که افغانستان در جریان کنفرانس های کابل، بن و توکیو، طوریکه که در چهارچوب جواب گویی مشترک توکیو طرح گردیده است، به آنها متعهد شده است.

3. در مطابقت با تعهدات کابل جهت حمایت از اولویت های انکشافی دولت افغانستان، ناروی حد اقل 50% مساعدت خویشرا از طریق بودجه دولت افغانستان فراهم خواهد ساخت و به انتقال قسمت بزرگ کمک های خود از طریق صندوق های کمک کننده متعدد ادامه خواهد داد. دولت ناروی همچنان 80% کمک های خویشرا با برنامه های دولت افغانستان همسو ساخته، و آنها را به گونه فراهم خواهد ساخت که مؤثریت را بهبود بخشد.

4. دولت ناروی در انتقال بخشی از وجوه خویش از طریق سازمان های غیر حکومتی ادامه داده، و خویش

را به تداوم ارائه کمک های بشری در سطح قابل توجه متعهد میسازد.

5. سایر ساحات همکاری های انکشافی از طریق تفاهم مشترک میتواند تعیین گردد.

ماده سوم حکومتداری و حاکمیت قانون

1. طرفین تعهد متقابل خویش را بر اهداف و اصولی که در پروسۀ کابل و استراتیژی ملی انکشافی افغانستان در مورد موضوعاتی مانند حکومتداری خوب و مبارزه با فساد بیان شده است، مجدداً تصریح مینمایند. طرفین بر ضرورت اینکه افغانستان به انکشاف نهاد های قوی، شفاف و پاسخگو به سطح ملی و سطوح پایین تر از آن ضرورت دارد، تأکید مینمایند.
2. طرفین تعهد خویش را به دموکراسی و حقوق بشر، به شمول آزادی بیان، بهبود حقوق زنان و اطمینان از اینکه آنها در جامعه از حقوق مساوی که شامل حق تعلیم، حق کار و حق اشتراک در امور اجتماعی، سیاسی و فرهنگی، میگردد، مجدداً تصریح نمودند. طرفین همچنان بر تعهدات خود مبنی بر تطبیق کنوانسیون محوهرنوع تبعیض علیه زنان (CEDAW) و قطعنامه های شورای امنیت درخصوص زنان، صلح و امنیت (1325، 1820، 1888، 1889، 1960) باقی میمانند.
3. افغانستان تعهد قوی خویش را برای داشتن یک حکومت دموکراتیک فراگیر و کثرتگرا، به شمول برگزاری انتخابات آزاد، عادلانه و شفاف مجدداً تصریح می نماید. افغانستان با تصریح مجدد بر تعهدات خویش در کنفرانس بن 2011، پروسۀ انتخاباتی خود را تحکیم و بهبود میبخشد.
4. دولت ناروی با متعهد ساختن خویش به حمایت از تلاش های افغانستان در راستای اصلاحات، نهاد سازی و ارائه خدمات ابتدایی، منجیث یک شریک دراز مدت، قابل اعتماد و ثابت برای افغانستان باقی میماند. ناروی همچنان از ابتکاراتی که نقش زنان افغان را در جامعه بخصوص

در قسمت اشتراک آنها در پروسه های تصمیم گیری سیاسی و اقتصادی تحکیم میبخشد، حمایت مینماید.

5.

طرفین درک مینمایند که یک افغانستان امن و مبتنی بر حاکمیت قانون، مستلزم یک نیروی پولیس ملکی باکفایت و پاسخگو که نیازمندی های اساسی امنیتی مردم افغانستان را برآورده نماید، میباشد. دولت افغانستان در تداوم تلاش هایش برای ایجاد یک چنین نیروی پولیس، خود را متعهد میدانند. دولت ناروی بر حمایت خویش از این پروسه با هزینه کردن بخشی از کمک های ملکی اش از طریق صندوق وجهی نظم و قانون برای افغانستان، ادامه خواهد داد.

ماده چهارم همکاری های اقتصادی

1.

طرفین درک مینمایند که انکشاف اقتصادی، ایجاد زمینه کار و کاهش فقر، پیش شرط هایی برای یک افغانستان امن و با ثبات میباشد. به این منظور، طرفین در جهت بهبود شرایط برای سرمایه گذاری و رشد اقتصادی در افغانستان همکاری خواهند نمود. دولت افغانستان درک مینماید که این امر مستلزم ایجاد یک محیط مناسب برای سرمایه گذاری خارجی، به شمول چهارچوب های مناسب و مؤثر حقوقی، افزایش عواید مالیات و مدیریت سالم مالی بخش اقتصاد، و همچنان انکشاف زیربناء و امنیت بهبود یافته، میباشد. دولت افغانستان خود را متعهد میداند تا گام های مناسب را در این راستا بردارد.

2.

دولت ناروی جهت ارتقای انکشاف پایدار در چندین سکتور کمک نموده و تلاش خواهد نمود تا از ظرفیت های دولت افغانستان برای انکشاف منابع طبیعی آن جهت رفاه مردم افغانستان حمایت نماید. دولت ناروی بر بهبود تعلیم برای تمامی اطفال افغانستان صرف نظر از جنسیت آنها ادامه خواهد داد. این امر شامل آموزش استادان، تنظیم نصاب تعلیمی مناسب و بهبود آموزش مسلکی میگردد.

3.

دولت ناروی سرمایه گذاری بخش خصوصی ناروی را در افغانستان ترغیب خواهد نمود. عرصه های

دیگر همکاری های اقتصادی میتواند با توافق دوجانبه مشخص و تطبیق گردد.

ماده پنجم همکاری های منطقه ای

1. طرفین درک مینمایند که دورنمای یک افغانستان امن و باثبات مستلزم یک چهارچوب مؤثر منطقه ای می باشد. بنابر طرفین توافق مینمایند تا در جهت ارتقای سطح همکاری های منطقه ای به منظور گسترش نقش افغانستان در سازمانها، پروسه ها و مجامع منطقه ای، همکاری نمایند.

2. طرفین در رابطه به اینکه پروسه استانبول یک ابتکار بنیادی در زمینه ایجاد اعتماد و انکشاف همکاری ها میان افغانستان و همسایگان دور و نزدیک آن میباشد، دیدگاه مشترک دارند.

درین زمینه، طرفین از نتایج کنفرانس قلب آسیا که به سطح وزراء بتاريخ 25 جوزای 1391 در کابل برگزار گردید استقبال نموده و توافق نمودند که پروسه استانبول اصولاً باید توسط کشور هایی که به طور مستقیم شامل آن هستند، انکشاف یابد. بنابراین، طرفین از کشور های شامل قلب آسیا تقاضا مینمایند تا بر اساس اصولی که روی آنها در ماه سنبله 1390 در استانبول توافق صورت گرفت، با هم وارد یک همکاری منطقه ای فراگیر گردند. دولت ناروی تعهد خویش را در جهت حمایت از انکشاف پروسه استانبول، که شامل حمایت از ظرفیت دولت افغانستان در جهت حصول اطمینان از تطبیق مؤثر تدابیر اعتماد سازی پروسه استانبول میگردد، مجدداً تصریح مینماید.

ماده ششم مهاجرت

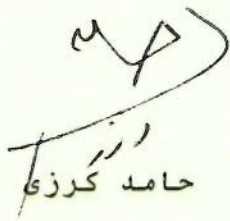
طرفین در جهت مبارزه با قاچاق و ترافیک انسان ها مشترکاً کار خواهند نمود. طرفین در همکاری نزدیک باهم به هدف جلوگیری از مهاجرت غیر قانونی و موجودیت غیر قانونی شهروندان افغان و ناروژی در قلمرو طرف دیگر کار نموده و زمینه بازگشت دوباره چنین اشخاص را به کشور شان تسهیل خواهند نمود.

ماده هفتم احکام نهایی

1. این موافقتنامه همکاری های استراتژیک الی دهم ماه جدی سال 1396، یا تا زمانیکه توسط یکی از طرفین با اطلاع کتبی فسخ گردد، و یا توسط یک موافقتنامه همکاری جدید تعویض گردد، مرعی الاجراً خواهد بود. طرفین خویش را متعهد میدانند تا سالانه جهت بازنگری از تطبیق این موافقتنامه همکاری های استراتژیک به سطح مقامات ارشد، گرد هم آیند.
2. مقدار و اهداف کمک های دو جانبه انکشافی ناروی در فواصل زمانی منظم ارزیابی خواهد شد. این بازنگری به اساس ارزیابی پیشرفت ها در رابطه به تطبیق تعهداتی که توسط طرفین صورت گرفته است، به شمول تعهدات دولت افغانستان مبنی بر حکومتداری بهتر، شفافیت، دموکراتیزه کردن و حاکمیت قانون، صورت خواهد گرفت.
3. این موافقتنامه بعد از امضاء توسط طرفین نافذ میگردد.
4. این موافقتنامه بتاریخ 5 فبروری 2013 مطابق 17 دلو 1391 در اسلو (ناروی) در دو نسخه به زبان های ناروژی، دری، پشتو، و انگلیسی ترتیب یافته که هر چهار متن از اعتبار یکسان برخوردار میباشد. در صورت بروز اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی مدار اعتبار میباشد.

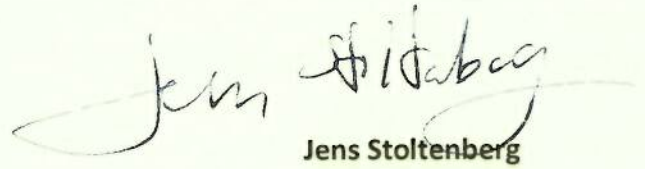
از جانب جمهوری اسلامی افغانستان

از جانب کشور شاهی ناروی

حامد کرزی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

Jens Stoltenberg

مذراعظم کشور شاهی ناروی

د ناروی شاهي دولت
او
د افغانستان د اسلامي جمهوریت
ترمنځ
د ستراتیژیکو همکاریو
موافقه لیک

د ناروی شاهي دولت او د افغانستان د اسلامي جمهوریت (چي تر دې وروسته به د خواوو په نامه یادېږي)، د ملګرو ملتونو په منشور کې د درج شویو اصولو پر بنسټ؛

سولې، ولسواکۍ، بشري حقونو ته د درناوي او د قانون د واکمنۍ د ټینګښت په برخو کې د خپلې ژمنې په بیا څرګندولو سره؛

په یوه باثباته او خوندي سیمه کې د یوه باثباته او خوندي افغانستان موخې ته د رسیدو له پاره د افغانستان د اسلامي جمهوریت او د سیمه ییزو او نړیوالو همکارانو تر منځ د همکارۍ د دوام د اړتیا په درک کولو سره؛

د ۲۰۱۱ کال د ډسمبر په میاشت کې د بن په کنفرانس، د ۲۰۱۲ کال د می د میاشتې د شیکاګو په غونډې او د ۲۰۱۲ کال د جولای د میاشتې د توکیو د کنفرانس په ګډون په یو لړ نړیوالو کنفرانسونو کې پر ورکړل شویو دوه اړخیزه ژمنو باندې په بیا ټینګار سره؛

د خواوو ترمنځ د دوستۍ او همکارۍ له دود نه په ګټور ډول او د اوږد مهاله همکارۍ د پرمختیا له پاره د دواړو خواوو ترمنځ پر ټینګ هوډ باندې په ټینګار سره؛

ملي خپلواکۍ، واکمنۍ او ځمکنۍ بشپړتیا ته د درنښت په ګډون د نړیوالو قوانینو اصولو ته د درناوي د ژمنې په بیا څرګندولو سره؛ او

د دې ټکي په درک کولو سره چې په افغانستان کې دواړه ثبات په سياسي، اقتصادي او ټولنيزي پرمختيا پورې تړلی دی، او دا چې سيمه ييزه همکاري په افغانستان کې د ثبات او اقتصادي ودې لپاره د يوې مساعدې فضا په رامنځته کولو کې خورا اهميت لري؛

له همدې امله، د دواړو خپلواکو هيوادونو ترمنځ د دوه اړخيز درناوي او د خپلو گډو گټو پر بنسټ هوکړه وکړه چې په لاندینيو برخو کې اوږد مهاله ستراتيژيکه همکاري رامنځته کوي:

لومړۍ ماده

سياسي او امنيتي همکاري

1. د گډو اندېښنو وړ موضوعاتو په اړه د نظرياتو د تبادلې او هغو ته په گډه سره د رسيدگۍ پر اړتيا باندې په ټينگار سره، خواوو هوکړه وکړه چې په سياسي او د متخصصانو په کچه منظمې سلا مشورې ترسره کوي.
2. خواوو دا درک کړه چې په افغانستان کې پاييدونکې ټيکاو کيدای شي يواځې د يو پراخه او هر اړخيز بهير چې په هغه کې ټول افغانان گډون ولري رامنځته شي؛ د ناروۍ دولت به د افغان دولت د هغو هڅو ملاتړ ته چې روغه جوړه منځته راولي، دوام ورکړي. د ناروۍ دولت همدارنگه پدې برخه کې د سولې د عالي شورا د هغو ملاتړ کوي. خواوو هوکړه وکړه چې سياسي بهير بايد د بشري حقونو د نورمونو او د ښځو د حقونو د تضمين په گډون د افغانستان د اساسي قانون پر بنسټ وي.
3. خواوو د نړيوالو قوانينو په وړاندې او د خبرو اترو له لارې د هيوادونو ترمنځ د شخړو د حل په اړه پر خپلو ژمنو ټينگار وکړ. دوی همدارنگه هوکړه وکړه چې پرې به نږدې چې افغانستان يوځل بيا د تروريزم پر مرکز بدل شي.
4. خواوې په افغانستان کې د امنيت په ښه والي کې د نړيوالې مرستې اهميت درک کوي. دوی همدارنگه د پاييدونکو او مسلکي افغان امنيتي ځواکونو، چې د افغانستان له اساسي قانون سره سمون ولري او د بشري حقونو د نړيوالو معيارونو درناوي به کوي، د رامنځته کولو په اړه د دواړو هڅو د اړتيا په باب هوکړه وکړه. د ناروۍ حکومت به د شمالي اتلانتیک د تړون (NATO) په گډون، يا د خواوو ترمنځ د دوه اړخيز موافقه ليک پر بنسټ له دغه بهير څخه ملاتړ د نړيوالو جوړښتونو له لارې جاري وساتي چې په همدې موخه جوړ شوي دي. د ناروۍ حکومت به د ۱۳۹۱ کال د غويي (د ۲۰۱۲ کال د مۍ) مياشتې د ناټو- ايساف د شیکاگو په غونډه کې له خپلو ژمنو سره سم د افغانستان د ملي امنيتي ځواکونو د ودې له پاره مالي مرسته کوي.

دويمه ماده پرمختيايي همکاري

1. د کابل، بن، او توکيو په کنفرانسونو کې د ترسره شويو دوه اړخيزو ژمنو په تعقيب به د خواوو ترمنځ پرمختيايي همکاري په افغانستان کې د ولسواکۍ او مسلکي او بشري منابعو د ظرفيت په جوړولو، د اقتصادي ودې په پياوړي کولو او په يوې داسې ټولنې چې ټول افغانان په کې ښه، خوندي او سوکاله ژوند ولري، متمرکزه وي.
2. د توکيو له ژمنو سره سم د ناروې حکومت ژمن دی چې له افغانستان سره له ۲۰۱۴ کال نه وروسته او د بدلون په لسيزه کې په لوړه کچه پرمختيايي مرسته وکړي. د دولتي ادارې د اصلاحاتو، پوهنې، او د لرې پرتو سيمو د پرمختيا په گډون به ښه حکومتولي په لومړيتوب کې ځای ولري. دغه ژمنه په بشپړه توگه د هغو ژمنو د ترسره کولو په پرمختگ پورې مشروطه ده چې افغان حکومت په کابل، بن، توکيو کنفرانسونو کې کړې دي، لکه څنگه چې د توکيو د دوه اړخيزې ځواب ورکونې په چوکاټ کې طرحه شوېده.
3. د کابل کنفرانس له ژمنو سره سم به، ناروې د افغان حکومت له پرمختيايي لومړيتوبونو څخه د ملاتړ په موخه خپلې لږ تر لږه ۵۰ سلنه مرستې د افغان حکومت د بوديجې له لارې لگوي او همدارنګه به د خپلو مرستو لويه برخه د بيلابيلو گڼ شمير دودرانو د مرستو د صندوقونو له لارې د لگولو لړۍ روانه وساتي. نوموړی هيواد به دغه راز خپلې ۸۰ سلنه مرستې د افغان حکومت له پلانونو سره سمې ولگوي او په داسې لار به مرستې برابروي چې اغيزمنتيا لاپسې ښه کړي.
4. د ناروې حکومت به خپلې ځينې مرستې د غيردولتي مؤسسو له لارې لگوي او ژمن دی چې په بشري برخه کې په اساسي کچه مرسته کوي.
5. د پرمختيايي همکاري نورې برخې به د دوه اړخيز موافقه ليک له لارې وټاکل شي.

درېيمه ماده

حکومتي ادارې او د قانون واکمني

1. خواوې د هغو موخو او اصولو په وړاندې چې د کابل په بهير او د افغانستان په ملي پرمختيايي ستراتيژۍ کې د ځينو موضوعاتو په باب، لکه ښه حکومتداري او له فساد سره د مبارزې په اړه بيان شوي دي، خپلې ژمنې يو ځل بيا څرگندوي. خواوې پر دې اړتيا چې په ملي کچه او له هغې را لاندې، افغانستان د پياوړو، شفافو او ځواب ويونکو بنسټونو پرمختيا ته اړتيا لري، ټينگار کوي.
2. د بيان د ازادۍ او د ښځو د حقونو د ښه والي په گډون خواوې د ولسواکۍ او بشري حقونو په اړه او په دې باب د ډاډ په ترلاسه کولو سره چې دوی په ټولنه کې له برابرې حقونو څخه برخمنې دي، د زده کړې حق، د کار حق او په ټولنيزو، سياسي، فرهنگي چارو کې د گډون حق په شمول، خپلې ژمنې يو

ځل بيا څرگندوي. خواوي د بنځو په وړاندې د هر ډول توپير د له منځه وړلو کنوانسيون (CEDAW) او د بنځو، سولې او امنيت په اړه د امنيت شورا د (۱۹۶۰، ۱۸۸۹، ۱۸۸۸، ۱۸۲۰، ۱۳۲۵) پريکړه لیکونو پلي کولو ته ژمنې دي.

3. افغانستان د يوه ديموکراتيک، ټول گډې حکومت د لرلو لپاره، د ازادو، عادلانه او شفافو ټاکنو په گډون خپله ژمنه بيا څرگندوي. د ۲۰۱۱ م کال د بن په کنفرانس کې د ژمنو په بيا څرگندولو سره، افغانستان د ټاکنو بهير ته ټينگښت او ښه والی وربښي.

4. د ناروی دولت د يوه اوږدمهاله، د باور وړ او ثابت شریک په توگه په افغانستان کې د اصلاحاتو، د نهادونو جوړولو او اساسي خدماتو د وړاندې کولو په لار کې د افغانستان له هڅو څخه د ملاتړ په کولو کې خپل ځان ژمن بولي.

ناروی همداراز په ټولنه کې د بنځو، په ځانگړي ډول په سياسي او اقتصادي بهيرونو کې د هغوی د پريکړه کولو د حق په تړاو، د رول د پياوړي کولو د نوښتونو ملاتړ کوي.

5. خواوي دا درک کوي چې يو با امنه او باثباته افغانستان د قانون د واکمنۍ پر بنسټ، د يوه با کفايته او ځواب ويونکي ملکي پوليسي ځواک چې د افغانستان د خلکو اساسي امنيتي اړتياوو ته ځواب ووايي، مستلزم دی. د افغانستان دولت د دا ډول پوليسي ځواک د رامنځته کولو لپاره د خپلو هڅو په دوام کې ځان ژمن بولي. د ناروي حکومت، د افغانستان لپاره د نظم او قانون د وجهي صندوق له لارې دغه هيواد ته د ملکي مرستو د يوې برخې په هزينه کولو سره، له دې بهير څخه خپل ملاتړ ته دوام ورکوي.

څلورمه ماده

اقتصادي همکاري

1. خواوي دا درک کوي چې اقتصادي پرمختگ، د کار د زمينې برابرول او د لوړې کموالی د يوه باثباته او با امنه افغانستان لپاره لومړني شرطونه دي. په دې موخه، دواړه خواوي په افغانستان کې د پانگوني او اقتصادي ودې لپاره د شرايطو د ښه والي په منظور همکاري کوي. د افغانستان دولت دا درک کوي چې دغه کار د زيربنا د پرمختيا او د ښه شوي امنيت په گډون، د بهرنۍ پانگوني په موخه د يوه مناسب چاپيريال د رامنځته کولو لپاره، د مناسبو او اغيزمنو حقوقي چوکاټونو، د مالياتو د عوايدو ډيروالی او د اقتصاد برخې د سالم مالي مديريت، مستلزم دی. د افغانستان دولت ژمن دی چې پدې برخه کې وړ گامونه واخلي.

2. د ناروی دولت د پاييدونکي پرمختگ د پيلورتيا په موخه په څو سکتورونو کې مرسته کوي او هڅه کوي چې د افغانستان د خلکو د سوکالۍ په موخه د افغانستان د طبيعي زيرمو د پرمختيا لپاره د افغانستان

دولت د ظرفیتونو ملاتړ کوي. د ناروی دولت د جنسیت له په نظر کې نیولو پرته د افغانستان د ټولو ماشومانو لپاره د زده کړې ښه والي ته دوام ورکوي. پدې کې د ښوونکو روزنه، د مناسب تعلیمي نصاب تنظیم او د حرفوي روزنې ښه والی شاملېږي.

3. د ناروي حکومت به د ناروی خصوصي سکتور وهڅوي چې په افغانستان کې پانګه اچونه وکړي. د اقتصادي همکاريو نورې برخې کیدلې شي د دوه اړخیزې موافقې له لارې په ګوته او پلي شي.

پینځمه ماده

سیمه ییزه همکاري

1. خواوې دا درک کوي چې یو با ثباته او باامنه افغانستان یوه ګټه ور سیمه ییزه چوکاټ ته اړتیا لري. پر دې بنسټ دواړه لوري توافق کوي چې د سیمه ییزو همکاريو په غښتلي کولو کې ګډ کار وکړي، تر څو د افغانستان رول په مختلفو سیمه ییزو سازمانونو، بهیرونو او غونډو کې پیاوړی شي.

2. خواوې په دې اړه چې د استانبول بهیر د افغانستان او د هغه د لیرې او نږدې ګاونډیانو ترمنځ د باور د جوړولو او د همکاريو د پرمختیا په برخه کې یو کلیدي نوښت دی، ګډ لیدلوری لري. په دې برخه کې، دواړو لوریو د اسیا زره هیوادونو د کنفرانس چې د ۱۳۹۱ کال د جوزا په ۲۵ مه په کابل کې دوزیرانو په کچه جوړ شو، له پایلو څخه هرکلی وکړ او موافقه یې وکړه چې د استانبول بهیر باید اصولاً د هغو هیوادونو له لارې چې په مستقیمه توګه په هغه کې شامل دي پراختیا وکړي. بیا پردې، خواوې د اسیا زره هیوادونو څخه غوښتنه کوي چې د هغو اصولو په اساس چې د ۱۳۹۰ کال په وږي کې په استانبول کې توافق پرې وشو، یوې ټول ګډې همکارۍ ته یوځای وروډانګي. د ناروی دولت د استانبول بهیر له پرمختیا څخه د ملاتړ په موخه، د استانبول بهیر په چوکاټ کې د باورجوړولو د تدابیرو په اغیزمنه توګه د پلي کولو په لاره کې د افغانستان دولت له ظرفیت څخه د ملاتړ په ګډون، خپله ژمنه بیا څرګندوي.

شپږمه ماده

کډوالی

1. خواوې د انسانانو له قاچاقو او ترافیک سره د مبارزې په لاره کې په ګډه توګه کار کوي. دواړه لوري د یو بل په خاوره کې له یو بل سره په نږدې همکارۍ کې د افغان او ناروي اوسیدونکو د غیرقانوني کډوالۍ او غیرقانوني شتون د مخنیوي په موخه کار کوي او اړونده هیواد ته د دې ډول کسانو د بیرته ستنولو لپاره آسانتیاوې برابروي.

اوومه ماده

وروستي احكام

1. د ستراتيژيکي همکارۍ دغه موافقه لیک د ۱۳۹۶ کال د مرغومی میاشتې تر لسمې نېټې، که چیرې د لوریو له خوا په لیکلې اطلاع سره فسخ نه شي او یا د یوې نوې همکارۍ په موافقه لیک عوض نه شي، نافذ دی. دواړه لوري ځان ژمن بولي چې د ستراتيژيکي همکارۍ د دې توافق لیک د پلي کولو د بیا کتنې په موخه د لوړپوړو چارواکو په کچه هرکال له یو بل سره لیده کاته کوي.

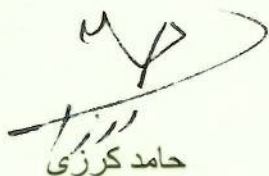
2. د ناروې د متقابلو پرمختیايي مرستو موخې او مقدار په منظمو زمانې واکمنو کې ارزول کېږي. دغه بیا کتنه د بنې حکومتدارۍ، شفافیت، دیموکراتیزه کولو او د قانون د واکمنۍ پربنسټ د افغانستان دولت د ژمنو په ګډون، د پرمختګونو د ارزولو پربنسټ د هغو ژمنو د پلي کیدو په اړه چې د دواړو لوریو په واسطه ترسره شوي دي، ترسره کېږي.

3. دغه موافقه لیک د دواړو خواوو له لوري له لاسلیکیدو وروسته دقانوني مراحلو په بشپړولو سره نافذ کېږي.

دغه موافقه لیک د ۱۳۹۱ کال د سلواغې پر ۱۷ نېټه په اسلو (ناروې) کې په دوو نسخو کې په ناروېجي، پښتو، دري، او انګلیسي ژبو چمتو شو او څلور واړه متنونه له یو ډول اعتبار څخه برخمن دي. په تفسیر کې د اختلاف په حال کې د انګلیسي متن ته لومړیتوب ورکول کېږي.

د افغانستان د اسلامي جمهورۍ دولت له خوا

د ناروې د شاهي دولت له خوا

حامد کرزی

رئیس جمهورۍ اسلامی افغانستان

Jens Stoltenberg

د ناروې د شاهي دولت صدراعظم

**AGREEMENT ON STRATEGIC PARTNERSHIP
BETWEEN
THE KINGDOM OF NORWAY
AND
THE ISLAMIC REPUBLIC OF AFGHANISTAN**

The Governments of the Kingdom of Norway and the Islamic Republic of Afghanistan (hereinafter referred to as the Parties),

Based on the principles enshrined in the Charter of the United Nations;

Reaffirming their commitment to peace, democracy, respect for human rights and the rule of law;

Recognising the need for continued collaboration between the Islamic Republic of Afghanistan and its regional and international partners in order to reach the goal of a stable and secure Afghanistan in a stable and secure region;

Reiterating the mutual commitments made by the Parties to stability and sustainable development in Afghanistan in a series of international conferences, including the Bonn Conference of December 2011, the Chicago Summit of May 2012, and the Tokyo Conference of July 2012;

Appreciating the tradition of friendship and cooperation between the Parties, and *underscoring* their determination to develop a long-term partnership;

Reaffirming the commitment to respect the principles of international law, including respect for national independence, sovereignty and territorial integrity; and

Recognising that enduring stability in Afghanistan is dependent on political, economic and social development, and that regional cooperation is also critical in providing a conducive environment for Afghanistan's stability and economic growth;

Accordingly, based on mutual respect between the two sovereign states and their shared interests, have agreed to establish a long-term, strategic partnership covering the following areas:

Article 1

POLITICAL AND SECURITY COOPERATION

1. Stressing the need to exchange views and develop joint approaches to issues of common concern, the Parties agree to hold regular consultations at political as well as expert level.
2. Recognising that enduring stability in Afghanistan can only be achieved through a comprehensive and inclusive political process that includes all Afghans, the Norwegian Government will continue to support the Afghan Government in its efforts to achieve reconciliation. The Norwegian Government also supports the efforts of the High Peace Council in this connection. The Parties agree that the political process must be based on the principles of the Afghan Constitution, including the human rights norms and guarantees therein, including women's rights.
3. The Parties reaffirm their commitment to international law and to the peaceful resolution of conflicts between states. They are united in their determination to prevent Afghanistan from once again becoming a safe haven for terrorism.
4. The Parties recognise the importance of international assistance to improve security in Afghanistan. They are in agreement on the need to continue the efforts to build sustainable and professional Afghan National Security Forces (ANSF) that act in accordance with the Afghan Constitution, and respect international human rights standards. The Norwegian Government will continue to support this process through the international structures developed to this end, including those established by the North Atlantic Treaty Organisation (NATO), or based on mutual agreement between the Parties. Consistent with its commitment at the NATO-ISAF Summit in Chicago in May 2012, the Norwegian Government will provide financial contribution to the development of the ANSF.

Article 2

DEVELOPMENT COOPERATION

1. Proceeding from the mutual commitments made at the Kabul, Bonn and Tokyo conferences, development cooperation between the Parties will seek to build democracy in Afghanistan and professional and human resource capacity, promote economic growth and build a society where all Afghans can build a better, safer and more prosperous country.
2. In accordance with its commitments at Tokyo, the Norwegian Government is committed to providing a high level of development assistance to Afghanistan, beyond 2014 and into the Transformation Decade. Good governance, including public

administration reform, education, and rural development will continue to be priority areas. This commitment is conditional on progress in the implementation of the full range of undertakings entered into by the Afghan Government at the Kabul, Bonn and Tokyo conferences as outlined in the Tokyo Mutual Accountability Framework.

3. In line with the Kabul commitments to support the development priorities of the Afghan Government, Norway will provide at least 50 % of its assistance on budget and will continue to channel a large proportion of its aid through various multi-donor trust funds. It will also align 80% of its assistance with the Afghan Government's plans, and provide aid in a way that improves effectiveness.

4. The Norwegian Government will continue to channel some of its funding through NGOs, and commits itself to continuing to provide a substantial level of humanitarian assistance.

5. Other areas of development cooperation may be determined through mutual agreement.

Article 3

GOVERNANCE AND RULE OF LAW

1. The Parties reaffirm their mutual commitment to the aims and principles enshrined in the Kabul Process and the Afghan National Development Strategy on the issues of good governance and the fight against corruption. The Parties underscore the need for Afghanistan to develop strong, transparent and accountable institutions at both national and sub-national levels.

2. Both Parties reaffirm their commitment to democracy and human rights, including freedom of expression, and to promoting the rights of women to ensure that they have an equal position in society, including the right to education, the right to work and the right to take part in social, political and cultural life. The Parties remain committed to the implementation of the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW) and the Security Council resolutions on women, peace and security (1325, 1820, 1888, 1889, 1960).

3. Afghanistan reaffirms its strong commitment to inclusive and pluralistic democratic government, including, free, fair and transparent elections. Reaffirming its commitments at the 2011 Bonn Conference, Afghanistan shall strengthen and improve its electoral process.

4. The Norwegian Government commits itself to supporting Afghanistan's efforts towards reform, institution-building and the delivery of basic services by remaining a long-term, predictable and consistent partner. Norway will also support initiatives to

strengthen the role of Afghan women in society, especially with regard to participation in political and economic decision making processes.

5. The Parties recognise that a stable and secure Afghanistan based on the rule of law requires an efficient and accountable civilian police force that can meet the fundamental security requirements of the Afghan people. The Afghan Government commits itself to continuing its efforts to build such a police force. The Norwegian Government will continue to support this process by channelling part of its civilian assistance to Afghanistan through the Law and Order Trust Fund for Afghanistan.

Article 4

ECONOMIC COOPERATION

1. Both Parties recognise that economic development, the creation of jobs and the alleviation of poverty are preconditions for a stable and secure Afghanistan. To that end, the Parties will cooperate on improving the conditions for investment and economic growth in Afghanistan. The Afghan Government recognises that this requires creating an environment amenable to foreign investments, including appropriate and effective legal frameworks, increased tax revenues and sound financial management of the economy, as well as infrastructure development and improved security. It commits itself to taking the appropriate steps to this end.

2. The Norwegian Government will help promote sustainable development across several sectors, and seek to support the capacity of the Afghan Government to develop Afghanistan's natural resources for the benefit of the Afghan people. The Norwegian Government will continue to promote equal education for all children in Afghanistan, irrespective of gender. This includes teacher training, drawing up appropriate curricula and improving vocational training.

3. The Norwegian Government will encourage Norwegian private sector investment in Afghanistan. Other areas of economic cooperation may be identified and implemented through mutual agreement.

Article 5

REGIONAL COOPERATION

1. The Parties recognise that the aim of a stable and secure Afghanistan requires a conducive regional framework. Accordingly, they agree to cooperate on promoting regional cooperation to enhance Afghanistan's role in the various regional organisations, processes and fora.

2. The Parties share the view that the Istanbul Process is a crucial initiative in the context of building confidence and promoting cooperation between Afghanistan and its near and extended neighbours. In this context, they welcome the outcome of the Heart of Asia Ministerial Conference in Kabul on 14 June 2012, and agree that the Istanbul process must primarily be developed by the countries directly concerned. Accordingly they call on the Heart of Asia countries to enter into a comprehensive regional cooperation based on the principles agreed in Istanbul in November 2011. The Norwegian Government reaffirms its commitment to support the development of the Istanbul process, including through supporting the Afghan Government's capacity to ensure the effective implementation of the Istanbul Process Confidence Building Measures.

Article 6

MIGRATION

1. The Parties will work in partnership to tackle the trafficking and smuggling of human beings. They will continue to engage in close cooperation aimed at preventing illegal immigration and the illegal presence of physical persons of Afghan and Norwegian nationality in the other Party's territory, and will facilitate the return of such illegally present persons to their country of origin.

Article 7

FINAL PROVISIONS

1. This Strategic Partnership Agreement will remain in effect until 31 December 2017 or until terminated in writing by either Party giving three months notification or replaced by a new Partnership Agreement. Both Parties commit themselves to meeting annually at senior level to review the implementation of this Strategic Partnership Agreement.

2. The amounts and objectives of Norway's bilateral development assistance will be reviewed at regular intervals. This review will be based on an assessment of progress with regard to the implementation of the commitments made by the Parties, including the commitments by the Government of Afghanistan towards good governance, transparency, democratisation and the rule of law.

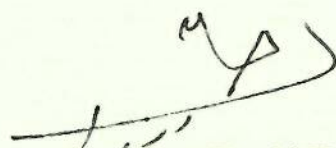
3. The present Agreement shall enter into force on the date of the receipt of Afghanistan's notification that respective ratification procedures have been completed.

Done at Oslo on 5 February 2013 in duplicate, in the Norwegian, Dari, Pashto and English languages, all four texts being equally authentic. In case of divergent interpretations the English text shall prevail.

For the Government of the
Kingdom of Norway:

Prime Minister Jens Stoltenberg

For the Government of the
Islamic Republic of Afghanistan:

President Hamid Karzai